

BOBENČEK

(Podkarpatska pravljica)

ŽIVELA STA DVA BRATA; EDEN JE BIL ZELO BOGAT, DRUGI REVEN KAKOR CERKVENA MIŠ, SAMO OTROK JE IMEL KAKOR SMETI, SAM VEČ NE VEM, KOLIKO JIH JE BILO, AMPAK DO DUCATA JIH NI DOSTI MANJKALO, MORDA JIH JE BILO CELO VEČ. ZASKRBLJENI OČE NI VEDEL, KAKO BI VSO TO SVOJO LAČNO DRUŽINO NAKRMIL.

IN KER JE BILO ŽE TAKRAT TEŽKO DOBITI DELO, JE HODIL REVEŽ V GOZD NABIRAT GOBE. VSAK DAN JIH JE NOSIL POLNO KOŠARO DOMOV, MATI JE KUHALA IN PRAŽILA.

KO HODI TA OČKA NEKEGA DNE SPET PO GOZDU, SREČA BRADATEGA STARČKA, KI MU BRŽ VOŠČI DOBER DAN IN GA VPRAŠA:

»KAJ PA IŠČETE TOD, BOTER?«

»GOBE, OČE, GOBE!«

»ZA KOGA?«

»ZA VSO RODBINO. REVNI SMO, OTROK PA IMAMO POLNO HIŠO. KER JIH NIMAM S ČIM PREŽIVLJATI, JIM NOSIM VSAJ GOBE.«

STARČKU JE BIL SKRBNI OČE VŠEČ; ŠE NEKAJ ČASA SE JE Z NJIM POGOVARJAL, NATO PA MU JE REKEL, DA MU BO DAL NEKAJ ZA SPOMIN.

»NA, DOBRI ČLOVEK, TALE BOBENČEK! DOMA ZABOBNAJ — IN KONEC BO LAKOTE!«

MOŽ SE JE LEPO ZAHVALIL IN ODŠEL DOMOV. KOMAJ JE VSTOPIV V HIŠO, SO GA OBKOLILI OTROCI:

»OČKA, OČKA, KAJ SI NAM PRINESEL?«

»TIHO, MALČKI!« JE VELEL OČE. »ZDAJ BOSTE NEKAJ VIDELI!« IN ZABOBNAL JE.

KO BI VI TO VIDELI! KOMAJ JE BOBEN ZAROPOTAL, ŽE JE SKOČIL IZ NJEGA OKROGLOLIČEN KU HAR V BELEM PREDPASNIKU IN Z VISOKO BELO ČEPICO NA GLAVI: »KAJ UKAZUJETE, GOSPOD?«

REVEŽU OČETU JE SRCE KAR ZAVRISKALO. OBLIZNIL SE JE IN DEJAL:

»POŠTEN ZAJTRK ZA VSO RODBINO!«

»PROSIM!« SE JE PRIKLONIL DEBELUŠČEK, IZGINIL V BOBEN, SE TAKOJ SPET IZ NJEGA VRNIL TER ZAČEL IZLAGATI NA MIZO VSE MOGOČE JEDI, AMPAK SAME DOBROTE! NALOŽIL JE POLNO MIZO SKLED IN KROŽNIKOV. IZSTRADANI OTROCI, MAMA IN OČE SO SE BREZ OKLEVANJA LOTILI DOBRIH REČI IN JEDLI, DA SE JIM JE OD UST PRAŠILO. NITI NA SVATBI NIMAJO NIKJER TAKE POJEDINE! IN KO SO POZAJTRKOVALI, JE URNI KU HAR SPET VSE POSPRAVIL V BOBEN IN NATO ŠE SAM ZLEZEL VANJ. BOBEN SE JE ZAPRL IN BIL ZOPET KAKOR PRAV NAVADEN BOBENČEK.

KO PA JE BILA DRUŽINA SPET LAČNA — IN TO JE BILO ZVEČER — JE KU HAR DEBELUH PRIPRAVIL NOVO GOSTIJO. IN DRUGO JUTRO SPET IN OPOLDNE TUDI!

LAHKO SI MISLITE, DA JE BILO V TAKO LEPIH ČASIH NEPRESTANO VESELO V HIŠI. VSE SE JE SMEJALO IN PREPEVALO. KMALU PA SE JE ZAČELO VSE TO ČUDNO ZDETI BOGATEMU BRATU NAŠEGA REVNEGA MOŽA. IN PRIŠEL JE NEKEGA DNE V HIŠO, ČEŠ, KAR TAKO NA POMENEK. IN GOVORILI SO TO IN ONO; BOGATI BRAT JE ZNAL SPRETNOST VSE IZVEDETI, KAJ JE

S TISTIM ČAROVNIM BOBENČKOM. ZAČEL JE BRATA NAGOVARJATI, DA BI MU GA PRODAL.

»PREMISLI, BRAT,« MU JE GOVORIL NA DUŠO IN SE HLINIL, »DA JE ZDAJ ŠE VSE LEPO, DOKLER GRE STVAR V REDU — AMPAK KJE JE ZAPISANO, DA SE TI BOBENČEK NE

DOMOV IN TAM ZABOBNAL. TAKOJ JE SKOČIL IZ BOBNA DEBELI KUHAŖ IN STREGEL BOGATAŠU IN NJEGOVI ŽENI KAKOR V NAJBOLJŠEM HOTELU. TAKO STA SI PRIVOŠČILA, DA SI JE MORAL POŽERUH ZRAHLJATI JERMEJ ZA PASOM, ŽENA PA PREDPASNIK.

BO POKVARIL? KAJ, ČE BOŠ LEPEGA DNE ZABOBNAL — PA NE BO NIČ, IN SE TI KUHAŖ NE BO PRIKAZAL? KAJ POTEM? NA SLABŠEM BOŠ KO PREJ. ZATO TI PO BRATOVSKO PONUJAM: TU IMAŠ TRI STO KRON, DAJ MI BOBENČEK, ZA DENAR PA OBLECI IN OBUJ RODBINO IN SEBE, SAJ STE VSI ŽE POTREBNI!»

TAKO DOLGO JE SILIL VANJ, DA MU JE DOBROSŖRNI BRAT RES DAL BOBENČEK ZA TRI STOTAKE. SKOPUH JE BRŽ ODŠEL Z BOBENČKOM

IN TAKO JE BILO ODSLEJ VSAK DAN. KMET IN KMETICA STA SE DEBELILA KAKOR KRMLJENE GOSI.

V HIŠI REVNEGA BRATA PA JE BILA ČEZ NEKAJ TEDNOV ZOPET LAKOTA, SAJ VESTE, DA TRIJE STOTAKI DANDANES KAR SKOPNIJO KAKOR POMLADANSKI SNEG. ZDAJ SE JE REVNI OČE PRASKAL ZA UŠESI IN SE JEŽIL SAM NA SEBE, KER SE JE S PRODAJO TAKO PRENAGLIL. AMPAK PO TOČI JE PREPOZNO ZVONITI...